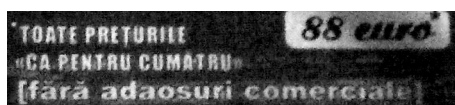

Logo...

tur prin Chișinău

Bunii mei prieteni, în anii trecuți, ne-am amintit împreună câteva dintre miturile fundamentale universale și românești, apoi, am făcut o frumoasă incursiune în lumea minunilor făcute de mâna omului – situri și construcții arhitecturale de un farmec aparte, care pe bună dreptate au fost desemnate drept cele șapte noi minuni ale lumii. De această dată vă invit „să ne plimbăm” prin Chișinău. Probabil, vă veți întreba ce mai putem afla nou în acest oraș...

Dacă la prima vedere totul ni se pare arhicunoscut, la o cercetare mai atentă, putem descoperi multe lucruri „deosebite”.

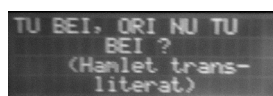
Ies în oraș. Intru în ascensor și dau cu ochii de un panou publicitar ce cuprinde tot peretele și, fiindcă am cca 30 de secunde la dispoziție, timp în care ajung la parter, arunc o privire. Descopăr că firma „Patriot”, care „pentru popor face tot” (executând, de fapt, doar... ferestre), ne propune o superofertă: toate prețurile „ca pentru cumătru”. Grație acestui aviz, mă simt „cumătră” de cel puțin două ori pe zi cu toți angajații firmei respective.

Cu o bună dispoziție, ies din bloc și mă îndrept spre școală. *Volens, nolens*, privirea mi se oprește pe un alt afiș publicitar. Citind *turizm* în loc de **turism**, pun imediat sub semnul întrebării calitatea serviciilor pe care le prestează firma dată.

În drum spre casă, intenționam să intru într-un magazin de articole vestimentare. Privesc cu atenție vitrina. Constat că sunt invitată să cumpăr *hanorace* în loc de **hanorace**. Chiar dacă sunt „cele mai calde”, renunț să mai intru.

Mă plimb pe străzile orașului. E cam frig și simt nevoia să beau ceva cald. Intru într-o instituție publică și mă apropiu de un aparat, decisă să îmi iau o cafea. Pentru a intra în posesia ei, citesc instrucțiunile de pe ecran. Întrebarea retorică „Tu bei, ori nu tu bei?” m-a făcut să mă întreb dacă „sunt sau nu sunt” eu cea care dorește să-și bea cafeaua. Am renunțat, gândindu-mă să fac mici economii.

Or, acum cea mai discutată temă este criza mondială. Probabil, și proprietarul salonului „Maria” a decis să facă economie de litere, doar astfel explicându-mi „lipsa” ultimei litere din cuvântul **atelier**. Lăsând gluma la o parte, este evident că greșeala în cauză a fost comisă sub influența rusismului „ателье”.

Îngrijorată să nu dea și peste mine criza, am ascuns în grabă aceste „perle” în „Giantă latină” și m-am îndreptat spre casă. Dragi prieteni, data viitoare vin cu altele, la fel de haioase. J

